

t. l. šte. 64 priporočila krajnim šolskim svetom. Do sedaj oglasili so se samo 3 sveti, 2 za slovensko, 1 pa za nemško in slovensko izdajo ove knjižice!

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Dunajski nadškof kardinal Kučker je umrl 71 let star. Pogreba dne 31. jan. udeležili so se tudi svitli cesar in graški škof. Ranjki bil je Slovanom pravičnejši od prednika mu kardinala Rauscherja, v cerkvenih zadevah marljiv, v političnih pa je vlekel z nemškim liberalcem Schmerlingom! — Grof Taaffe pa tudi svitli cesar zaslišali so več kmetskih poslanstev zadevno gruntni davek. Obežali so pomoči, kolikor so v stanu; toda vselej so kmete pozorne storili na postavo in sklep centralne komisije, delo čistih liberalcev. Marsikteremu so se oči odprle. Zopet so se kmetje sami prepričali, da jim vsa nevolja dobaja od nemškega liberalizma. — V državnem zboru so se liberalci zopet malo skausali: prusak Schönenerer je nasvetoval uvesti občno volilno pravico t. j. vsak državljani bi naj smel iti volit državnega poslanca, ker je vsak dolžen biti vojak; toda liberalci in jud Auspitz ga je hudo zdeloval, češ, da bi potem mestna „inteligenca“ t. j. omikani nemški liberalci, prišli v večno manjšino. Sicer pa večina državnega zbora nobenemu ni pritrčila, velikoveč utegne sprejeti nasvet Lienbacherjev, ki meri na premembo sedanjega volilnega reda. Sedaj smejo v mestih in na deželi iti volit, ki plačujejo najmanj po 10 fl. direktne dače, zanaprej dobijo volilno pravico možje do 5 fl. direktne dače z dokladami vred. V mestnih skupinah se vrši volitev doma, da toraj ne bo treba Mozirčanom itd. hoditi v Celje, Ljutomerčanom in Središččanom v Ormož itd. Isti poslanec g. Lienbacher nasvetuje tudi polajšanje Sletnega šolanja, v bramborskem odboru pa pripravljajo znatnih polajšeb dijakom, bogoslovcem, poedinim sinom starih očetov in posestnikom dedičem. Sploh naši poslanci skušajo volilcem pomagati, kder in kedar je le mogoče. Primorski poslanci: Nabergoj, Vitezič, in Tonkli predložili so grofu Taaffeju spomenico o ravnopravnosti Slovencev z Italijani in Nemci. — Na Koroškem in dalje na Tirolskem in Švicarskem bil je večkrat potres. — Za deželnega maršala v Gališkem imenovan je dr. Ziblikijevič. — Magjari in Hrvati so se pogodili, da pošiljajo slednji po spojenji Krajine 40 poslancev v ogerski državni zbor, namesto dosedanjih 34. Teh bo ministru Tiszaju treba; kajti brez Hrvatov bi bil uže davno pal z ministerskega stola. Za Szegeđin nabralo je se 2,912,545. Za nesrečni Zagreb pa še ne 200000 fl. Blizu Varaždina je dal baron Rauch kmetom vse zarubiti. Prišlo je do tepeža, v katerem so žandarji 1 kmeta ubili. Volkov je letos izredno veliko; blizu Temešvara so mešnika raztrgali.

Vnanje države. Pruski luterani imajo večino v državnem zboru in so predlog poslanca Windhorsta, naj se katoliški mešniki ne kaznujejo več, če kateri sv. mešo odsluži ali sv. zakramente podeli, odločno zavrgli. „Kulturna borba“ traja naprej! Žalostno v dobi razupite svobode! — Ruska vlada pa resno misli na pomirjenje katoliških Poljakov; papež so baje uže carju predložili imenik novih škofov. S Kitajci so se Rusi na mirnem pogodili, a general Skobeljev prodira proti Mervu na meji Afganistanskej! — Grki razpostavijo vojsko do 20. februarja na turške meji. — Italijani ne prestando rovljejo zoper Avstrijo, francoske republike strabonja, jud Gambetta, jih podpihuje. — Angleška vojska bila je v južnej Afriki zopet tepeña; palo je mnogo oficirjev in vojakov. Bogati Angleži se pogosto selijo v severno Ameriko in kupujejo zemljišča, velika kakor knježevine. — Zmagonosni Chilenci so voljni sklenoti mir, ako jim Peruvijanci odstopijo velik kos dežele, vojno brodovje in plačajo 700 milijonov vojne odškodnine.

Za poduk in kratek čas.

Neumni Janž.

III. Oče je imel tri sine. Najmlajši zdel se je ljudem najneumniši. Pravili so mu le: neumni Janž pa zelo po krivici. Nekega večerka rečejo oča: fantje, nicoj bo treba bedeti, drugače nam tatje pokradejo vse žito iz škednja. Fantje so voljni in prvo noč gre najstari sin v gumno ležat pa truden zaspi. Žita je drugo jutro precej zopet manjkalo. Drugo noč gre drugi sin bedet pa tudi zaspi in tatje odnesó dokaj zrnja. Tretjo noč pride neumni Janž na vrsto. Ta vleze na desko, ki je bila nad gumnom, češ, ondi ga spanec ne premaga. Res bedi Janž zvesto do polnoči. Sedaj se pa odpró vrata na stežaj, na gumno stopi silen orjak. Z rame visi velikansk žakelj. V tega brž nagrabi zruja in odide. Janž skoči z deske in dirja za njim. Prideta v velik gozd. Orjak obstoji in udari s palico trikrat ob tla. Zdajci pokne zemlja. Prikaže se globoka jama. Orjak vleze v jamo pa tudi Janž smukne za njim. Nekaj časa tavata tako naprej. Naenkrat sta na prostornej trati pred dvema hišama. Ena je velika, druga pa majhna. Janž pritisne hitro v veliko hišo in se dobro skrrije v kot. Orjak pa koraka z žakljem v majhno hišo in premine v njej. Črez nekaj časa se upa Janž iz svojega kota, gre pred majhno hišo in luka skoz okno v njo. Tam ugleda 6 čudovito lepih konj. Orjak stoji med njimi ter jim zrnja polaga v jasli. Kmalu zapusti orjak konje in odide v veliko hišo. Janž pa za njim, se vé, tako, da ga strašni mož ni mogel videti. Sedaj vidi, kako je orjak vstopil v veliko sobano. Kraj stene v kotu je silno velika postelja. Orjak se precej razspravi in v njo vleže. Janž si misli: dobro, le bodi v postelji, ko enkrat zaspiš, odrežem ti glavo. Res,